

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 81/2014
01.10.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у поступку предлагача П. з. т. и у. А. ДОО из С., чији је пуномоћник М.Т., адвокат из У., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Р4 И 38/14 од 04.09.2014. године, у седници одржаној 01.10.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Вишег суда у Ужицу Р4 И 38/14 од 04.09.2014. године у ставу трећем изреке, тако што се предлагачу одређује накнада од 10.000,00 динара, поред 20.000,00 динара, тако да укупна накнада износи 30.000,00 динара, која ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова у року од три месеца од дана подношења захтева предлагача за исплату.

УКИДА СЕ решење Вишег суда у Ужицу Р4 И 38/14 од 04.09.2014. године у ставу четвртом изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова поступка плати 12.000,00 динара у року од три месеца од дана подношења захтева предлагача за исплату.

У осталом делу жалба предлагача се одбија као неоснована.

Образложење

Уставном суду Републике Србије, П. з. т. и у. А. ДОО из С., дана 07.02.2014. године поднело је уставну жалбу због повреде права на суђење у разумном року у извршном поступку покренутом предлогом за извршење на основу веродостојне исправе пред Трговинским судом у Ужицу, 09.10.2007. године.

Уставни суд је актом Уж 1102/14 од 23.05.2014. године предмет доставио ради одлучивања Апелационом суду у Крагујевцу.

Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Р4-г-461/14 од 05.08.2014. године, предмет уступио на надлежност Вишем суду у Ужицу ради поступања и одлучивања о повреди права на суђење у разумном року по захтеву предлагача П. з. т. и у. А. ДОО из С. у предмету Основног суда у Пожеги Ив 4819/10.

Решењем Вишег суда у Ужицу Р4 И 38/14 од 04.09.2014. године ставом првим изреке, усвојен је захтев за заштиту права на суђење у разумном року подносиоца захтева П. з. т. и у. А. ДОО из С. и утврђено да је у извршном поступку који се води пред Основним судом у Пожеги Ив 4819/10 повређено право подносиоца на суђење у разумном року зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије. Ставом другим изреке, наложено је Основном суду у Пожеги да предузме све неопходне мере како би се извршни поступак из става првог изреке окончао у што краћем року. Ставом трећим изреке, утврђено је право подносиоца захтева на исплату накнаде због повреде права на суђење у разумном року од 20.000,00 динара која ће се исплатити на терет буџета Републике Србије, раздео предвиђен за судове. Ставом четвртим изреке, Виши суд у Ужицу огласио се апсолутним ненадлежним за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року поднетом од стране подносиоца захтева П. з. т. и у. А. ДОО из С., па је поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Трговинског суда у Ужицу, а сада Привредног суда у Ужицу Ив 1584/07, одбачен.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу оспоравајући га у делу одређене накнаде, трошкова поступка и делимичног одбацивања захтева.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08 ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези са чланом 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба предлагача делимично основана.

У поступку доношења решења није учињена битна повреда поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку на које суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, предлагач је у својству извршног повериоца Трговинском суду у Ужицу, 09.10.2007. године поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, против извршног дужника Н.К., власника СТКР Д. из П., ради наплате новчаног потраживања. Привредни суд у Ужицу је 06.04.2010. године донео решење Ив 1584/2007 којим је ставио ван снаге решење о извршењу Ив 1587/07 од 10.10.2007. године, обуставио извршење и укинуо све спроведене извршне радње, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о предлогу и предмет доставио Основном суду у Пожеги као стварно

и месно надлежном. Основни суд у Пожеги је закључком Ив 4819/10 од 13.05.2010. године наложио извршном повериоцу да уреди предлог за извршење, што је извршни поверилац учинио поднеском од 26.05.2010. године, потом је извршни суд 01.06.2010. године донео решење о извршењу Ив 4819/10. По изјашњењу извршног повериоца да извршни дужник није у целини измирио своју обавезу, суд је изашао на лице места и сачинио записник 07.07.2014. године у којем констатује да није затекао на датој адреси извршног дужника, те је оставио позив да се дужник јави у суд 08.07.2014. године.

Полазећи од наведених чињеница, побијаним решењем је утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у наведеном извршном предмету па је наложено Основном суду у Пожеги да предузме све мере ради спровођења извршења у најкраћем року, док је ожалбеним делом побијаног решења одлучено о новчаној накнади и о одбацивању дела захтева.

Врховни касациони суд је нашао да није правилна одлука суда којом је делимично одбачен захтев предлагача и одмерена висина накнаде за повреду права на суђење у разумном року, а и да је суд неосновано предлагачу ускратио право на трошкове поступка.

Одредбом члана 8а став 1. Закона о уређењу судова, прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, а чланом 8б став 1. истог закона прописано је да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Како је применом цитираних законских одредаба суд утврдио повреду права на суђење у разумном року одредио је накнаду од 20.000,00 динара, при чему је ценио трајање поступка од 13.05.2010. године када је предмет достављен Основном суду у Пожеги, а за период од 09.10.2007. године, када је поднет предлог за извршење Трговинском суду у Ужицу па до 13.05.2010. године, нашао је да није релевантан. Међутим, по оцени Врховног касационог суда, поступак извршења у конкретном случају траје од 09.10.2007. године, када је поднет акт којим је инициран судски поступак, а околност што је прво поступао суд посебне, а затим суд опште надлежности, нема значаја за оцену постојања повреде права на суђење у разумном року, с обзиром да се разуман рок рачуна од дана подношења иницијалног акта. Погрешна оцена трајања конкретног извршног поступка у вези је са висином одређене накнаде, па како поступак траје од 09.10.2007. године, то је овај суд одредио накнаду од још 10.000,00 динара, поред 20.000,00 динара, тако да укупна накнада износи 30.000,00 динара, у смислу члана 8б Закона о уређењу судова, према свим околностима овог случаја, што уз изречену меру за убразање поступка, представља сатисфакцију предлагачу за утврђену повреду права. Осим тога, овај суд је нашао да није основан навод предлагача изнет у жалби да је у овом случају примерена накнада укупно 50.000,00 динара, јер нема околности које би оправдале признање накнаде у том износу.

Предлагач има право и на накнаду трошкова поступка од 12.000,00 динара, применом члана 154. став 1. ЗПП, који су му признати за састав захтева и жалбе, које је сачинио адвокат, применом тарифног броја 13. и 25. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12), с обзиром да је предлог за заштиту права на суђење у разумном року акт притужбеног карактера, који није строго формалан, због чега му не припадају трошкови у већем износу. Кад је у питању судска такса, указује се суду да је у оваквом спору странка дужна да на све акте (захтев, одлука, жалба) плати таксу од 390,00 динара у складу са одредбом Тарифног броја 4 – ванпарнични поступак, Тарифе судских такси, што ће суд имати у виду и при наплати (одређене) таксе у овом поступку.

На основу изнетог, применом члана 401. тачка 3. и члана 165. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**